

"با تمام وجود، زن"

قباد جلی زاده

چون شمایان من نیز
مردی سیاه و سفید بودم
سفید همچون ذغال
سیاه همچون برف

زنی که ده انگشتش از رنگ بود
مرا رنگ کرد
موهایم قهوه‌یی ،
چشمانم خرمایی ،
پوستم گندمی ،
عینکم فوتوکروم ،
شالگردنم پسته‌ای و
پالتوام حلوایی

زنی که لبخندش جنگلی از رنگ بود
رنگانید لیم را با بووسه
رنگانید محاسنم را با عطر
رنگانید سبیلیم را با قیچی

چون شمایان من نیز
مردی سیاه و سفید بودم

زنی که سراپای روحش رنگ بود
رنگانید قلمم را با آفرینش
رنگانید واژه‌هایم را با جرئت

رنگانید قصیده‌هایم را با صداقت

یکی از قصیده‌هایم را نامید:

"با تمام وجود، زن"

من نیز چون شمایان

سفیدترین ذغال و سیاهترین برف بودم.

زنی که انگشتانش ده رودخانه‌ی رنگ بود

انگشتانم را غرق در رنگ کرد

حال من طوفانی از رنگم

مردان سیاه و سفید را رنگ میکنم

زنان سیاه و سفید را رنگ میکنم

وطن را رنگ میکنم

تاریخ را رنگ میکنم

رنگ را رنگ میکنم!!

